

Arrest

nr. 91 793 van 20 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 augustus 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. COUCKE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Guinees staatsburger te zijn, afkomstig te zijn uit Conakry en te behoren tot de etnische groep Soussou.

U werd op 14 november 1989 geboren in de wijk Concasseur in Ratoma (Conakry). U groeide op en woonde in uw ouderlijke woning in Ratoma (Conakry). Aangezien uw vader en moeder geen

inkomsten hadden werden u, uw broer, uw moeder en vader financieel geholpen door een vriend van vader, O.S.(...). Toen u 10 jaar oud was begon u naar school te gaan. U liep onafgebroken school en toen u de examens aan het voorbereiden was om van de 10 de naar de 11 de graad te mogen overgaan vertelde uw vader u – het was september 2011 – dat u uw studies diende stop te zetten. Op 4 september 2011 werd u door uw vader geroepen omdat hij een familievergadering had bijeengeroepen waarop hij een mededeling wenste te doen. Uw ooms langs vaderszijde, A.(...) en F.(...), alsook uw vaders andere echtgenotes waren aanwezig in uw ouderlijke woning. Uw vader kondigde aan dat u zou uitgehuwelijkt worden aan O.S.(...) die tot de etnische groep Malinké behoorde. Uw moeder die net zoals u pas op dit moment vernam dat uw vader het plan had u uit te huwelijken argumenteerde dat zij niet akkoord was en dat ze wilde dat u eerst uw studies zou afmaken en later de tijd zou krijgen om zelf een echtgenoot naar uw zin uit te zoeken. U repliceerde dat u niet akkoord ging met het huwelijk omdat u graag uw studies wilde afmaken en vervolgens naar de universiteit wilde gaan. Uw oom langs vaderszijde, F.(...), gaf u een mep en zei dat u uw vader niet mocht tegenspreken. De familievergadering werd afgesloten en uw moeder was van mening dat de huwelijksplannen, wegens haar afwijzing ervan, niet zouden uitgevoerd worden. De avond van 4 september 2011 arriveerde uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), uit Kindia in uw ouderlijke woning. U vroeg aan uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), om met uw vader te praten en hem de toestemming te vragen om uw studies af te maken. Uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), wierp u echter de vraag toe waarom u nog wilde studeren nu u zou trouwen met een rijke man. Op 11 september 2011 ging u met uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), naar de Medina-markt in Conakry. Aangekomen op de Medina-markt gebood uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), u in een taxi plaats te nemen. U vroeg waar jullie heen zouden gaan en uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), repliceerde u dat uw vader haar had gevraagd met u naar Kindia te reizen alwaar uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), woonachtig was. U vroeg zich af waarom u naar Kindia diende te gaan met uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), en u kwam via de dochter van uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), te weten dat u naar Kindia werd gebracht opdat u vrouwenbesnijdenis zou ondergaan. U was erg bang en dacht er aan zelfmoord te plegen. Op 12 september 2011 nam uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), u mee naar een veld alwaar u onder dwang besneden werd door een oude vrouw. Op 20 oktober 2011 kwam uw vader u en uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), ophalen in Kindia en bracht hij u terug naar uw ouderlijke woning in Conakry. Op 21 oktober 2011 werd u aangekleed door uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), die u uw bruidssluier aandeed. U werd naar de moskee van de wijk Concasseur gebracht alwaar u een huwelijk afsloot met O.S.(...). Sinds 21 oktober 2011 woonde u samen met O.S.(...) in de echtelijke woning in de wijk Condebunyi in Matoto (Conakry). U werd gedwongen een sluier te dragen, mocht geen broeken dragen, mocht niet naar muziek luisteren en moest 5 keer per dag bidden. Daarnaast werd u herhaaldelijk verkracht door O.S.(...). Op 13 november 2011 kwamen uw vader en uw ooms langs vaderszijde, A.(...) en F.(...), naar uw echtelijke woning omdat uw echtgenoot, O.S.(...), bij uw vader was gaan klagen omdat u weigerde met hem te slapen en gesluierd rond te lopen. Uw vader en uw ooms langs vaderszijde sloegen u en zeiden u dat u uw echtgenoot diende te gehoorzamen zoniet zouden ze u dood slaan. Na het bezoek van uw vader en ooms langs vaderszijde, eveneens op 13 november 2011, ontvluchtte u uw echtelijke woning en vluchtte u naar uw oom langs moederszijde, A.C.(...) genaamd. U trok in bij uw oom langs vaderszijde, A.C.(...) in zijn echtelijke woning te Sonfoniyah te Ratoma (Conakry). Uw oom langs moederszijde, A.C.(...), wilde u helpen en besloot u te verstoppen in zijn echtelijke woning. Op 13 december 2011 kwam uw vader samen met zijn 2 broers, A.(...) en F.(...), langs in de echtelijke woning van uw oom langs moederszijde, A.C.(...). Uw vader vertelde aan uw oom langs moederszijde, A.C.(...), dat hij op zoek was naar u omdat u weggelopen was bij uw echtgenoot, O.S.(...). Uw vader zei tegen uw oom langs moederszijde, A.C.(...), dat hij degene die u onderdak verschaftte zou doden maar uw oom langs moederszijde, A.C.(...), volhardde in het verzwijgen dat u bij hem inwoonde. Op 14 december 2011 verliet u de echtelijke woning van uw oom langs moederszijde, A.C.(...), en werd u ondergebracht in de woning van S.K.(...) in de wijk Kilometer 36 (Conakry). S.K.(...) was een vriend van uw oom langs moederszijde, A.C.(...). S.K.(...) hoorde van uw oom langs moederszijde, A.C.(...), dat uw vader u wilde vermoorden en hij besloot u te helpen het land te verlaten. U verbleef in de echtelijke woning van S.K.(...) en hoorde van uw oom langs moederszijde, A.C.(...), dat uw vader u opnieuw kwam zoeken in zijn woning alsook in de woning van uw andere familieleden langs moederszijde. Op 11 februari 2012 verliet u samen met S.K.(...) zijn echtelijke woning en reisden jullie naar de luchthaven van Conakry. U en S.K.(...) reisden per vliegtuig naar Brussel (België) alwaar jullie op 12 februari 2012 arriveerden. S.K.(...) droeg u bij aankomst in België over aan een andere man die zich over u ontfermde en in wiens echtelijke woning u de nacht doorbracht. De volgende ochtend zette deze man u af aan het gebouw van de Dienst Vreemdelingenzaken. U vroeg asiel aan op 13 februari 2012. Na uw aankomst in België nam u telefonisch contact op met uw oom langs moederszijde, A.C.(...), die u vertelde dat uw vader uw moeder had buitengezet uit de echtelijke woning en dat uw moeder intussen introk bij haar ouders in het

dorp Frigiagbe nabij Kindia. Uw oom langs moederszijde, A.C.(...), vertelde u eveneens dat uw vader nog steeds op zoek is naar u en u wil vermoorden omdat u zijn goede naam heeft geschonden door uw echtgenoot, O.S.(...), te verlaten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder CGVS) dat u vreest vermoord te worden door uw vader, F.T.(...), (zie gehoorverslag CGVS dd. 25 juni 2012, p. 6) omdat u vluchtte van de man aan wie u gedwongen werd uitgehuwelijkt, O.S.(...) (p. 13).

Echter, u legde diverse vage, weinig aannemelijke en weinig verenigbare verklaringen af die de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen 'gedwongen huwelijk' in ernstige mate ondermijnen.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat uw kennis over uw echtgenoot, O.S.(...), alwaar u volgens uw verklaringen gedwongen werd aan uitgehuwelijkt, ernstige lacunes vertoont. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u de derde vrouw zou worden van O.S.(...) (p. 13) en u verklaarde in dit verband dat O.S.(...) reeds eerder huwde en dat H.D.(...) zijn eerste echtgenote was (p. 13) en M.A.(...) zijn tweede echtgenote was (p. 13). In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde "Ik weet niets over deze 2 vrouwen" (p. 13). U bleek niet te weten wanneer uw echtgenoot, O.S.(...), huwde met zijn eerste echtgenote H.D.(...) (p. 13) noch kon u toelichten hoelang uw echtgenoot reeds gehuwd was met zijn eerste echtgenote H.D.(...) (p. 13). U bleek evenmin te weten alwaar zijn eerste echtgenote H.D.(...) woonde (p. 13) en kon niet eens toelichten of zijn eerste echtgenote H.D.(...) in Conakry of buiten Conakry woonde (p. 13). U bleek evenmin te weten wanneer uw echtgenoot in het huwelijk trad met zijn tweede echtgenote, M.A.(...) (p. 14) en u kon niet eens bij benadering toelichten hoe lang uw echtgenoot reeds gehuwd was met zijn tweede echtgenote, M.A.(...) (p. 14). U kon niet toelichten of uw echtgenoot zijn tweede echtgenote, M.A.(...), in of buiten Conakry woonde (p. 14). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens vroeg "Vertel me over O.S.(...)? Zijn beroepsactiviteiten, familieleden en verleden?" (p. 16) repliceerde u slechts dat O.S.(...) een diamanthandelaar was (p. 16). U verklaarde in dit verband niet te weten sinds wanneer O.S.(...) diamanthandelaar is (p. 16). U verklaarde dat O.S.(...) een aantal werknemers had die diamanten zochten voor het in het diamantgebied Bankoro (p. 16) doch u kon het aantal werknemers dat diamanten zocht voor hem niet toelichten (p. 16) en u kon niet één naam van deze werknemers benoemen (p. 17). Hoewel u verklaarde dat uw echtgenoot, O.S.(...), de diamanten die zijn werknemers in het diamantgebied vonden verkocht in Conakry (p. 17) kon u niet toelichten aan wie hij de diamanten verkocht (p. 17) noch waar in Conakry hij de diamanten verkocht (p. 17). U voegde hier aan toe dat uw echtgenoot een kantoor huurde in Conakry van waaruit hij werkte (p. 17) doch u kon in het geheel niet toelichten waar precies in Conakry het kantoor van uw echtgenoot zich zou bevinden (p. 17-18). Hoewel u verklaarde dat uw echtgenoot, O.S.(...), zeker samenwerkt met collega's in Conakry (p. 18) aangezien hij dit werk niet alleen kan doen (p. 18) kon u niet toelichten met wie uw echtgenoot dan wel zou samenwerken (p. 18) en u verklaarde in dit verband niet te weten of de personen waar hij mee samenwerkt collega's in zijn eigen diamanthandel zijn (p. 18) dan wel andere en van uw echtgenoot onafhankelijke diamanthandelaars (p. 18). U kon evenmin toelichten aan wie uw echtgenoot, O.S.(...), de diamanten verkoopt (p. 18) en verklaarde in dit verband geen namen van kopers te kennen (p. 18) noch wist u of uw echtgenoots klanten staatsburgers van Guinea waren dan wel andere nationaliteiten hadden (p. 18). U verklaarde niet te weten of O.S.(...) ooit andere beroepen dan diamanthandelaar uitoefende (p. 18), u verklaarde niet te weten waar O.S.(...) geboren werd (p. 18) en hoewel u verklaarde dat de beide ouders van O.S.(...) reeds overleden waren toen u hem huwde (p. 19) kon u niet preciseren wanneer zij overleden (p. 19) noch verklaarde u te weten wat de oorzaak van hun overlijden was (p. 19). U verklaarde niet te weten of O.S.(...) al dan niet broers of zussen heeft (p. 19), naast de 2 in uw echtelijke woning inwonende kinderen van O.S.(...) (p. 14) kende u geen andere familieleden van O.S.(...) in Conakry (p. 19) en u verklaarde niet te weten of O.S.(...) familieleden heeft buiten Conakry (p. 19). Vervolgens verklaarde u - naast uw vader - geen enkel vriend van O.S.(...) te kennen (p. 19) en beweerde u niemand van de familie van O.S.(...) te kennen (p. 19). Wanneer de interviewer van het CGVS u de vraag stelde waarom uw vader precies O.S.(...) uitkoos als uw huwelijkspartner (p. 29) repliceerde u als enige reden dat O.S.(...) rijk was (p. 29 en 33) en u verklaarde in dit verband dat tijdens de huwelijksceremonie in de moskee de bruidsprijs overgedragen werd aan uw vaders familieleden (p. 33) doch u kon niet toelichten

wat het bedrag van de bruidsprijs was (p. 33). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat de interviewer van het CGVS u de vraag stelde "Kan u mij nog meer vertellen over O.S.(...)? Vertel me alles wat u weet over hem?" (p. 19) waarop u repliceerde "Ik weet niets meer" (p. 19). Gezien het door u beweerde gedwongen huwelijk met O.S.(...) volgens uw verklaringen de oorzaak was van uw problemen en u verklaarde Guinea ontvlucht te zijn omwille van het gedwongen huwelijk met O.S.(...) is het merkwaardig dat uw kennis over O.S.(...) zeer te wensen overlaten.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u, hoewel u beweerde onder dwang te zijn gehuwd met O.S.(...), nooit eerder pogingen deed om dit gedwongen huwelijk te vermijden of ontvluchtten. Vooreerst verklaarde u dat u op 11 september 2011 door uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), ontvoerd werd naar Kindia alwaar u onder dwang besneden werd (p. 30). U verklaarde in dit verband dat O.S.(...) niet met u wilde huwen indien u geen vrouwenbesnijdenis onderging (p. 30). Hoewel u op 12 september 2011 besneden werd (p. 30) maakte u klaarblijkelijk geen aanstalten om weg te pogen te vluchten tijdens uw verblijf in Kindia van 11 september 2011 tot 20 oktober 2011. Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vroeg "Deed u in Kindia enige poging om te ontsnappen aan het op til staande huwelijk?" (p. 31) repliceerde u "Nee, ik wist niet dat ik zou uitgehuwelijkt worden" (p. 31). Uw bewering dat u pas tijdens uw huwelijksdag op 21 oktober 2011 vernam dat u besneden werd net omdat u uitgehuwelijkt zou worden (p. 30) is dan ook weinig geloofwaardig. Men zou immers toch kunnen verwachten dat u zich de vraag zou stellen waarom u op 22-jarige leeftijd plots besneden werd in het bijzijn van uw tante langs vaderszijde, E.T.(...), die u eerder al duidelijk maakte dat ze een groot voorstander was van het gedwongen huwelijk met de rijke O.S.(...) (p. 31). Wanneer de interviewer van het CGVS u opwierp "Stelde u zich dan niet de vraag waarom u pas op 22-jarige leeftijd werd besneden? Normaliter worden kinderen besneden?" (p. 31) gaf u geen afdoend antwoord en ontweek u de vraag. Daarnaast verklaarde u dat u op 21 oktober 2011 werd uitgehuwelijkt aan O.S.(...) (p. 2) en sinds die datum met O.S.(...) in de echtelijke woning woonde in de wijk Condebunyi in Matoto (Conakry) (p. 2). In dit verband is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde – ondanks uw voortdurende tegenstand tegen het huwelijk – dat uw echtgenoot O.S.(...) één week na het huwelijk naar het diamantgebied in Bankoro reisde (p. 16-17) alwaar hij de nacht doorbracht (p. 17) terwijl u achter bleef in de echtelijke woning (p. 17) en dat u deze gelegenheid niet gegrepen zou hebben om de echtelijke woning te ontvluchten. Daarnaast is het evenzeer merkwaardig dat u verklaarde dat uw echtgenoot als diamanthandelaar werkzaam was in een kantoor op een u onbekende locatie in Conakry (p. 17-18) en dat uw echtgenoot zich tijdens uw 23-dagen durende huwelijk (p. 3 en 33) van maandag tot en met zaterdag (p. 18) telkens van 8 tot 18 uur naar zijn werk in Conakry begaf (p. 18) doch dat u de eerste 3 weken van uw huwelijk klaarblijkelijk nooit van de afwezigheid van uw echtgenoot gebruik maakte om de echtelijke woning te ontvluchten. Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Waarom vluchtte u niet eerder na het voltrekken van het huwelijk? Waarom pas na 23 dagen?" (p. 33) repliceerde u "Ik was aan het nadenken en ik was aan het lijden" (p. 33) hetgeen geen afdoende verklaring is voor de vaststelling dat u herhaaldelijk de kans kreeg uw echtelijke woning te ontvluchten (cf. supra) doch het nooit eerder deed.

Ten derde kan worden opgemerkt dat uw verklaringen dat O.S.(...) reeds lange tijd het plan had met u te huwen (p. 21) en dat uw familieleden financieel afhankelijk waren van O.S.(...) (p. 21) inconsistent zijn met andere door u afgelegde verklaringen. Zo verklaarde u te denken dat uw vader en O.S.(...) elkaar reeds kenden voor u geboren werd (p. 16), beweerde u dat uw vader en O.S.(...) samen opgroeiden (p. 16), verklaarde u dat uw vader en O.S.(...) al vrienden waren sinds ze jong waren (p. 16) en u verklaarde dat O.S.(...) vaak bij uw vader was (p. 16), dat O.S.(...) naar uw vaders woning kwam (p. 16), dat uw vader altijd samen was met O.S.(...) (p. 21) en dat u O.S.(...) steeds in de nabijheid van uw vader zag sinds u klein was (p. 21). U voegde hier aan toe dan u – weliswaar pas na uw huwelijksdatum – vernam dat O.S.(...) de enige persoon was die in uw, uw broers, uw moeders en uw vaders levensonderhoud voorzag (p. 21-22) aangezien noch uw vader noch uw moeder (p. 21) ooit een beroep uitoefende (p. 21). U verklaarde in dit verband dat de reden dat O.S.(...) u en uw familie geld gaf (p. 21) en dat O.S.(...) alles voor uw familie deed (p. 21) was dat hij dit deed opdat hij u later zou krijgen [als huwelijkspartner] (p. 21) en omdat hij van plan was met u te huwen (p. 21). In dit opzicht is het dan ook enigszins bevreemdend dat u verklaarde dat u – in tegenstelling tot uw broer S.T.(...) (p. 22) die nooit naar school ging (p. 24) – op 10 jarige leeftijd de lagere school aanvatte (p. 23), en gedurende 10 jaar onafgebroken school liep tot u in september 2011 – u was toen reeds 22 jaar oud - door uw vader verteld werd te stoppen met school (p. 23). U verklaarde in dit verband dat u tijdens uw scholingsperiode – die 10 jaar duurde – vaak na schooltijd terugkeerde naar school om daar samen met andere scholieren te gaan studeren (p. 23) in de examenperiode (p. 24). Ook verklaarde u dat u sinds u 15 jaar oud was tot uw huwelijk op 22-jarige leeftijd elke zondag - onbezoldigd - werkzaam was als kapster in uw wijk (p. 25-26) en soms met uw vriendin F.(...) ging joggen in uw wijk (p. 26). In het licht van uw

verklaringen dat O.S.(...) jarenlang in uw families levensonderhoud voorzag met als bedoeling later met u in het huwelijk te kunnen treden als compensatie voor de door hem gemaakte kosten voor u en uw familieleden (p. 21) komt de vaststelling dat u jarenlang onafgebroken scholing volgde en pas op 22-jarige leeftijd diende te stoppen met uw studies (p. 24) weinig geloofwaardig over. Wanneer de interviewer van het CGVS naar aanleiding van enkele verklaringen (cf. supra) van u die doen uitschijnen dat u toch het leven leidde van een redelijk onafhankelijke en zelfstandige stedelijke jonge vrouw u de vraag stelde waarom O.S.(...) u pas op 22-jarige leeftijd huwde (p. 24) en uw school liet lopen tot u 22 jaar oud was (p. 24) hoewel hij intussen uw ganse gezin financieel moest bijstaan om te overleven (p. 24) en reeds lange tijd van plan was u als derde echtgenote te nemen kon u geen afdoende verklaring geven voor de vaststelling dat u pas op 21 oktober 2011 moest huwen met O.S.(...) nadat u al 10 jaar scholing succesvol volbracht (p. 24). Bovendien kan de vraag gesteld worden waarom O.S.(...) überhaupt toeliet dat u jarenlang scholing volgde (p. 34) aangezien uit uw latere verklaringen bleek dat u als zijn echtgenote verondersteld werd er een zeer conservatieve levenswijze op na te houden (p. 34) waarbij u een sluier moest dragen (p. 34), geen broeken mocht dragen (p. 34), niet naar muziek mocht luisteren (p. 34) en 5 keer per dag moest bidden (p. 34). Daarnaast is het bevreemdend dat u verklaarde dat uw moeder vanaf de eerste dag van aankondiging gekant was tegen het huwelijk van u met O.S.(...) (p. 9) en u verklaarde in dit verband dat uw moeder van mening was dat u uw studies diende verder te zetten (p. 9), dat u uw studies diende af te maken (p. 9) en dat ze vervolgens wilde dat u zelf de keuze zou hebben om een echtgenoot uit te kiezen (p. 9) hetgeen toch helemaal niet realistisch zou zijn indien jullie werkelijk volledig afhankelijk waren van O.S.(...) zoals u beweerde en u klaarblijkelijk reeds op jonge leeftijd door O.S.(...) beschouwd werd als compensatie voor het feit dat hij u en uw gezinsleden gedurende lange tijd in jullie levensonderhoud voorzag. Uw bewering dat uw moeder tot 4 september 2011 nooit eerder op de hoogte werd gesteld van het feit dat uw vader u wilde uithuwelijken aan O.S.(...) (p. 28) is dan ook weinig geloofwaardig gezien de hoger beschreven afhankelijke relatie die uw familieleden hadden met O.S.(...). Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u verklaarde dat uw vader in totaal 3 echtgenotes had, meer bepaald uw moeder, Fa.(...) en Y.(...) (p. 27) hoewel u verklaarde dat uw vader nooit een betaald job uitoefende (p. 21) en voor zijn levensonderhoud – en daaraan gelinkt het levensonderhoud van zijn gezinsleden – volledig afhankelijk was van de goodwill van O.S.(...).

Ten vierde kan worden opgemerkt dat het toch merkwaardig is dat u verklaarde dat, naast uw eigen moeder (p. 8) ook al haar broers en zussen (p. 25) meer bepaald haar broer, A.C.(...), haar broer, S.C.(...), en haar zus, B.C.(...), gekant waren tegen het feit dat u gedwongen werd uitgehuwelijkt (p. 7-8) doch dat zij nooit enige poging deden om te onderhandelen met uw vader (p. 8) noch met uw familieleden langs vaderszijde (p. 8). Zowel voorafgaand aan de afsluiting van het huwelijk als na uw vlucht uit uw echtelijke woning schakelde u klaarblijkelijk uw familieleden langs moederszijde niet in om een oplossing voor uw probleem te zoeken. Dit is des te opmerkelijker daar u eerder verklaarde dat uw moeder in de overtuiging leefde dat een dochter slechts kon worden uitgehuwelijkt in het geval dat beide ouders overeenkomen (p. 8), dat uw moeder de gedachte had dat een bruid niet kan uitgehuwelijkt worden zonder de instemming van haar moeder (p. 8), dat uw moeder u op naar aanleiding van de afloop van de familievergadering op 4 september 2011 gebood rustig te blijven omdat het huwelijk nooit kon plaatsvinden aangezien zij het oneens was met uw vader (p. 29), en dat een uithuwelijking nooit kon plaatsvinden zonder de goedkeuring van de moeder van de bruid (p. 28). In het licht van uw hierop volgende verklaringen, namelijk dat de wil van een vrouw nooit serieus wordt genomen in Guinea (p. 28), dat enkel de man beslist (p. 28) en de mening van een vrouw niet van tel is (p. 28) is het dan ook merkwaardig dat uw moeder en u in de veronderstelling zouden geleefd hebben dat uw vaders aankondiging van het gedwongen huwelijk niet zou doorgaan louter wegens uw moeders tegenkanting. Ook uw bewering dat u voorafgaand aan de leeftijd van 22 jaar nooit vrouwenbesnijdenis onderging omdat uw moeder hiertegen gekant was (p. 30-31) laat toch uitschijnen dat uw moeder – in tegenstelling tot uw beweringen – enige invloed en enig zeggenschap had in familiekwesties. Wanneer de interviewer van het CGVS u opwierp “Uw moeder noch haar familieleden gingen akkoord met het huwelijk? Waarom poogde u niet te onderhandelen via hen met uw vader?” (p. 33) repliceerde u in vage bewoordingen dat het huwelijk reeds werd voltrokken en dat ze dus niet meer kunnen onderhandelen (p. 34) hetgeen geen verantwoording is voor de vaststelling dat ze het niet eens probeerden.

Wat betreft uw beweringen dat u in september of oktober 2011 gedwongen werd vrouwenbesnijdenis te ondergaan (p. 12) kan enerzijds gezegd worden dat het loutere feit dat u in het verleden vrouwenbesnijdenis onderging op zich geen afdoende grond is om u de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Anderzijds kan worden opgemerkt dat u geen medische attesten voorlegde die uw bewering staven dat u in september of oktober 2011

vrouwenbesnijdenis onderging (p. 12) hoewel u beweerde dat u in België door een geneesheer werd onderzocht die u meedeelde dat de besnijdenis 'slecht' werd uitgevoerd (p. 35).

Aldus kan besloten worden dat u het geenszins aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk gedwongen uitgethuwelijkt werd zoals u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal nochtans steeds staande hield. De door u afgelegde vage, weinig aannemelijke en weinig verenigbare verklaringen ondermijnen bijgevolg in sterke mate de geloofwaardigheid van het door u afgelegde asielrelaas.

Uit al het voorgaande blijkt dat in uw geval bezwaarlijk gesproken kan worden van een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of van een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de 3 door u voorgelegde foto's van uw huwelijksplechtigheid in de moskee kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Enerzijds kan worden opgemerkt dat deze foto's hoogstens kunnen bewijzen dat u in het huwelijk trad doch geenszins een bewijs vormen van het door u beweerde gedwongen karakter van het huwelijk. Anderzijds kan worden opgemerkt dat uit de door u voorgelegde foto's niet blijkt wat de precieze identiteit is van uw echtgenoot. Zo is het enigszins merkwaardig dat u met een jongeman centraal staat op de tweede door u voorgelegde foto (zie informatie in administratief dossier), dat zowel u als de jongeman geflankeerd worden door een ouder persoon (zie informatie in administratief dossier) doch dat u verklaarde dat uw huwelijkspartner, O.S.(...), de oude man is die aan uw linkerkant staat afgebeeld en slechts gedeeltelijk zichtbaar is aangezien hij op de achtergrond van de huwelijksfoto prijkt (zie informatie in administratief dossier). U beweerde in dit verband dat de jongeman die centraal geportretteerd staat op de tweede huwelijksfoto niet uw echtgenoot maar uw oom F.(...) langs vaderszijde zou zijn (p. 16) (zie informatie in administratief dossier).

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Als feitenrechter, die een nieuwe beoordeling ten gronde maakt, hoeft de Raad niet op ieder argument van de verzoekende partij in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop zijn uitspraak is gesteund (RvS 4 april 2011, nr. 212.391).

De Raad kan de bestreden beslissing vernietigen indien er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad meent dat dit *in casu* niet het geval is.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te

staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.1. Verzoekster stelt dat de beslissing faalt in feite aangezien ze geen objectieve uiteenzetting van de feiten naar voor brengt. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeksterS verklaringen leugenachtig zouden zijn omwille van de oppervlakkige kennis van haar echtgenote, O.S.(...), stelt verzoekster dat zij slechts enkele dagen met haar echtgenote in contact is geweest en dat deze dagen besteed werden aan gedwongen seks, zodat er geenszins sprake was van enige mogelijkheid tot contact. Verzoekster meent dat uit het feit dat zij geen enkele mogelijkheid had om met haar echtgenoot te praten aangezien zij slechts de derde vrouw was, niet kan afgeleid worden dat haar relaas verzonnen zou zijn.

De Raad wijst erop dat verzoekster niet enkel kennis over O.S.(...) kan hebben sinds de periode dat zij ermee getrouwd was. Verzoekster verklaarde namelijk dat haar vader en O.S.(...) al vrienden zijn van voor haar geboorte (gehoor Commissariaat-generaal p. 16) en dat zij steeds samen waren (gehoor Commissariaat-generaal p. 21). Er kan dus van verzoekster verwacht worden dat zij ook reeds voor zij uitgehuwelijkt werd aan O.S.(...) zaken zou kunnen weten over deze man.

Ook wijst de Raad erop dat verzoekster stelde dat O.S.(...) gezegd had dat hij in het levensonderhoud van verzoekster en haar familie voorzag omdat hij verzoekster wou krijgen, zodat het niet aannemelijk is dat hij tot verzoekster tweeëntwintig jaar oud was gewacht zou hebben met enige extra aandacht of interesse in haar te tonen, of dat hij niet eerder eiste met haar te trouwen.

Indien de vader van verzoekster en O.S.(...) dermate nauwe vrienden waren dat zij voortdurend samen waren kan ook redelijkerwijze verwacht worden dat er contacten zouden zijn tussen de families en andere familieleden, onder meer de andere vrouwen en kinderen en dat verzoekster er een aantal van zou ontmoet hebben.

Verzoekster werd ter zitting met de bovenvermelde elementen geconfronteerd, maar stelt dat zij haar echtgenoot voor het huwelijk nooit gezien had, nooit bij hem thuis geweest was en ook zijn echtgenotes nooit ontmoet had. Zij kende deze man niet. De Raad meent dat dit niet overtuigt. Dit neemt niet weg dat de Raad meent dat er niet van verzoekster verwacht kan worden dat zij veel over de zakelijke belangen van O.S. (...) zou weten.

2.2.2. Waar de commissaris-generaal verzoekster verwijt nooit eerder pogingen te hebben ondernomen om onder het gedwongen huwelijk uit te komen, wijst verzoekster erop dat zij pas op 11 september 2011 voor het eerst vernam dat zij uitgehuwelijkt zou worden en dat zij drieëntwintig dagen later al gevlucht is. Zij stelt dat zij weldegelijk de eerste de beste mogelijkheid om te vluchten heeft genomen gezien haar zeer beperkte financiële mogelijkheden en zeer korte tijd.

De Raad wijst erop dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat er een langere periode dan drieëntwintig dagen is geweest tussen het moment dat verzoekster vernomen heeft dat zij werd uitgehuwelijkt en het moment dat zij vluchtte. Verzoekster stelt dat ze op 4 september 2011 vernam dat haar vader haar wilde uithuwelijken aan O.S.(...) (gehoor Commissariaat-generaal p. 9) en dat zij op 21 oktober 2011 in het huis van haar echtgenoot ging wonen (gehoor Commissariaat-generaal p. 2), waar zij na drieëntwintig dagen vluchtte (gehoor Commissariaat-generaal p.3). Dit is een periode van meer dan twee maanden en niet slechts drieëntwintig dagen.

Overigens wijst de Raad erop dat uit het gehoorverslag blijkt dat de dochter van de tante die verzoekster mee naar Kindia nam, haar vertelde dat zij naar daar gebracht was om besneden te worden (gehoor Commissariaat-generaal p. 12). Verzoekster heeft op dit moment ook geen poging gedaan om te vluchten en ook na de besnijding, voor het huwelijk heeft verzoekster niet geprobeerd om te vluchten. Hier wijst de Raad er wel op dat verzoekster net verminkt was en misschien niet in staat was om te vluchten en dat zij eveneens verklaarde dat zij nog steeds niet wist wanneer en of zij zou uitgehuwelijkt worden, dit wist ze pas de dag van het huwelijk zelf, net als haar moeder (gehoor Commissariaat-generaal p. 31). Verder is het ook zo dat verzoeksters moeder haar vertelde dat zij niet akkoord ging met het huwelijk en dat het dus niet door kon gaan (gehoor Commissariaat-generaal p. 29).

De Raad meent dat dit geen overtuigend motief is in de bestreden beslissing.

2.2.3. Verzoekster stelt verder dat de afspraken tussen haar vader en O.S.(...) betreffende haar huwelijk niet dienend zijn, aangezien verzoekster hiervan niet op de hoogte was. Zij stelt dat zij er steeds van uitging dat ze verder zou kunnen studeren.

De bestreden beslissing stelt: *"(...)Ten derde kan worden opgemerkt dat uw verklaringen dat O.S.(...) reeds lange tijd het plan had met u te huwen (p. 21) en dat uw familieleden financieel afhankelijk waren van O.S.(...) (p. 21) inconsistent zijn met andere door u afgelegde verklaringen. Zo verklaarde u te denken dat uw vader en O.S.(...) elkaar reeds kenden voor u geboren werd (p. 16), beweerde u dat uw vader en O.S.(...) samen opgroeiden (p. 16), verklaarde u dat uw vader en O.S.(...) al vrienden waren sinds ze jong waren (p. 16) en u verklaarde dat O.S.(...) vaak bij uw vader was (p. 16), dat O.S.(...) naar uw vaders woning kwam (p. 16), dat uw vader altijd samen was met O.S.(...) (p. 21) en dat u O.S.(...) steeds in de nabijheid van uw vader zag sinds u klein was (p. 21). U voegde hier aan toe dan u – weliswaar pas na uw huwelijksdatum – vernam dat O.S.(...) de enige persoon was die in uw, uw broers, uw moeders en uw vaders levensonderhoud voorzag (p. 21-22) aangezien noch uw vader noch uw moeder (p. 21) ooit een beroep uitoefende (p. 21). U verklaarde in dit verband dat de reden dat O.S.(...) u en uw familie geld gaf (p. 21) en dat O.S.(...) alles voor uw familie deed (p. 21) was dat hij dit deed opdat hij u later zou krijgen [als huwelijkspartner] (p. 21) en omdat hij van plan was met u te huwen (p. 21). In dit opzicht is het dan ook enigszins bevreemdend dat u verklaarde dat u – in tegenstelling tot uw broer S.T.(...) (p. 22) die nooit naar school ging (p. 24) – op 10 jarige leeftijd de lagere school aanvatte (p. 23), en gedurende 10 jaar onafgebroken school liep tot u in september 2011 – u was toen reeds 22 jaar oud - door uw vader verteld werd te stoppen met school (p. 23). U verklaarde in dit verband dat u tijdens uw scholingsperiode – die 10 jaar duurde – vaak na schooltijd terugkeerde naar school om daar samen met andere scholieren te gaan studeren (p. 23) in de examenperiode (p. 24). Ook verklaarde u dat u sinds u 15 jaar oud was tot uw huwelijk op 22-jarige leeftijd elke zondag - onbezoldigd - werkzaam was als kapster in uw wijk (p. 25-26) en soms met uw vriendin F.(...) ging joggen in uw wijk (p. 26). In het licht van uw verklaringen dat O.S.(...) jarenlang in uw families levensonderhoud voorzag met als bedoeling later met u in het huwelijk te kunnen treden als compensatie voor de door hem gemaakte kosten voor u en uw familieleden (p. 21) komt de vaststelling dat u jarenlang onafgebroken scholing volgde en pas op 22-jarige leeftijd diende te stoppen met uw studies (p. 24) weinig geloofwaardig over. Wanneer de interviewer van het CGVS naar aanleiding van enkele verklaringen (cf. supra) van u die doen uitschijnen dat u toch het leven leidde van een redelijk onafhankelijke en zelfstandige stedelijke*

jonge vrouw u de vraag stelde waarom O.S.(...) u pas op 22-jarige leeftijd huwde (p. 24) en uw school liet lopen tot u 22 jaar oud was (p. 24) hoewel hij intussen uw ganse gezin financieel moest bijstaan om te overleven (p. 24) en reeds lange tijd van plan was u als derde echtgenote te nemen kon u geen afdoende verklaring geven voor de vaststelling dat u pas op 21 oktober 2011 moest huwen met O.S.(...) nadat u al 10 jaar scholing succesvol volbracht (p. 24). Bovendien kan de vraag gesteld worden waarom O.S.(...) überhaupt toeliet dat u jarenlang scholing volgde (p. 34) aangezien uit uw latere verklaringen bleek dat u als zijn echtgenote verondersteld werd er een zeer conservatieve levenswijze op na te houden (p. 34) waarbij u een sluier moest dragen (p. 34), geen broeken mocht dragen (p. 34), niet naar muziek mocht luisteren (p. 34) en 5 keer per dag moest bidden (p. 34). Daarnaast is het bevreemdend dat u verklaarde dat uw moeder vanaf de eerste dag van aankondiging gekant was tegen het huwelijk van u met O.S.(...) (p. 9) en u verklaarde in dit verband dat uw moeder van mening was dat u uw studies diende verder te zetten (p. 9), dat u uw studies diende af te maken (p. 9) en dat ze vervolgens wilde dat u zelf de keuze zou hebben om een echtgenoot uit te kiezen (p. 9) hetgeen toch helemaal niet realistisch zou zijn indien jullie werkelijk volledig afhankelijk waren van O.S.(...) zoals u beweerde en u klaarblijkelijk reeds op jonge leeftijd door O.S.(...) beschouwd werd als compensatie voor het feit dat hij u en uw gezinsleden gedurende lange tijd in jullie levensonderhoud voorzag. Uw bewering dat uw moeder tot 4 september 2011 nooit eerder op de hoogte werd gesteld van het feit dat uw vader u wilde uithuwelijken aan O.S.(...) (p. 28) is dan ook weinig geloofwaardig gezien de hoger beschreven afhankelijke relatie die uw familieleden hadden met O.S.(...). Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u verklaarde dat uw vader in totaal 3 echtgenotes had, meer bepaald uw moeder, Fa.(...) en Y.(...) (p. 27) hoewel u verklaarde dat uw vader nooit een betaald job uitoefende (p. 21) en voor zijn levensonderhoud – en daaraan gelinkt het levensonderhoud van zijn gezinsleden – volledig afhankelijk was van de goodwill van O.S.(...).(..."

De Raad meent dat verzoekster er niet in slaagt om deze motieven van de commissaris-generaal te weerleggen door louter te stellen dat zij nooit geweten heeft dat haar vader haar zou uithuwelijken en dat zij ervan uitging dat ze haar studies mocht afmaken.

Waar gesteld wordt dat er geen onderhandelingen geweest zijn met verzoeksters vader en familie, stelt verzoekster dat dit een manifeste verloochening is van de heersende cultuur in verzoeksters land van herkomst, waar voor de dochter geen enkel middel open is wanneer haar vader beslist dat ze uitgehuwelijkt wordt, en de traditie voltrokken is.

De Raad stelt vast dat het gebrek aan kennis van verzoekster met betrekking tot haar echtgenoot en diens familie niet overtuigt, ook al kan de Raad zich niet uitspreken over de huwelijksgebruiken in Guinée bij gebrek aan informatie in dit verband in het administratief dossier.

2.2.4. Verzoekster wijst erop dat er momenteel wel een bewijs van een Belgische arts voorligt betreffende de besnijdenis van verzoekster. Overigens wijst verzoekster erop dat zij eveneens een huwelijksattest voorlegt waaruit blijkt dat zij met O.S.(...) gehuwd was en dat hij geboren werd in 1950. Wat de foto's die verzoekster al heeft neergelegd betreft, wijst verzoekster er nogmaals op dat het de oude man op de foto haar echtgenote was en niet de jonge man die rechts van haar staat.

De bestreden beslissing stelt: "(...)Wat betreft uw beweringen dat u in september of oktober 2011 gedwongen werd vrouwenbesnijdenis te ondergaan (p. 12) kan enerzijds gezegd worden dat het loutere feit dat u in het verleden vrouwenbesnijdenis onderging op zich geen afdoende grond is om u de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Anderzijds kan worden opgemerkt dat u geen medische attesten voorlegde die uw bewering staven dat u in september of oktober 2011 vrouwenbesnijdenis onderging (p. 12) hoewel u beweerde dat u in België door een geneesheer werd onderzocht die u meedeelde dat de besnijdenis 'slecht' werd uitgevoerd (p. 35).(...)"

Uit het neergelegde attest (dat reeds per fax overgemaakt werd aan de commissaris-generaal op 27 juni 2012) blijkt dat verzoekster weldegelijk besneden werd. Weliswaar vermeldt dit attest dat verzoekster in september 2011 genitale verminking onderging in het thuisland, maar uit het attest blijkt niet dat de arts dit onderzocht en vastgesteld heeft en dat het een recente besnijdenis (september 2011) betreft. Uit de tekst valt af te leiden dat dit onderdeel van het getuigschrift de verklaringen van verzoekster betreft. Het tweede deel betreft het onderzoek door de arts en het derde deel zijn besluit.

Daarenboven heeft de verzoekende partij in dit verband niet eensluidende verklaringen afgelegd. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dochter van de tante, die verzoekster mee naar Kindia nam, haar mondeling ter plaatse verteld zou hebben dat zij naar daar gebracht was om besneden te worden (gehoor, p. 12). In haar Vragenlijst (nr. 5) stelt de verzoekende partij dat de dochter van haar tante haar telefonisch

waarschuwde. Ter zitting ontkent verzoekster dat zij ooit verklaard heeft dit telefonisch vernomen te hebben, maar dit overtuigt niet.

Betreffende de foto's die de verzoekende partij neerlegt meent de Raad dat er niet uit valt af te leiden dat zij het voorwerp was van een gedwongen huwelijk en wie haar echtgenoot is op deze foto's ook al stelt zij dat "*de man in het wit*" haar echtgenoot is.

Wat het voorgelegde bewijs van haar huwelijk verklaart de verzoekende partij dat zij dit document via haar moeder bekwaam. Tijdens het gehoor verklaarde verzoekster dat er twee documenten waren en zij en haar echtgenoot moesten tekenen. Een document werd aan haar vader overhandigd en een aan haar echtgenoot. Op de vraag naar de inhoud van het document stelt verzoekster dat zij enkel haar naam en dat van haar echtgenoot zag in het Franse alfabet, maar dat de inhoud ingevuld was in het Arabisch (gehoor, p. 32).

De Raad stelt vast dat het een kopie betreft die reeds afgeleverd zou zijn de dag van het huwelijk in november 2011. Gekopieerde documenten hebben slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Dit document heeft geen bewijswaarde.

2.3. In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 6 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoekster stelt dat het gehoor op het Commissariaat-generaal duurde van 9u tot 13u15, met een heel kleine pauze. Zij wijst erop dat het bijzonder warm was in het lokaal en dat de tolk meermaals liet weten dat hij dringend diende te vertrekken. Verzoekster meent dan ook dat in deze omstandigheden de kwaliteit van de vertalingen niet gegarandeerd kan zijn.

Wat betreft de door de verzoekende partij ingeroepen schending van artikel 6 van het EVRM, dient te worden opgemerkt dat betwistingen in verband met de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de erkenning van hun asielrecht buiten de toepassings sfeer van artikel 6 van het EVRM vallen, omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben terwijl artikel 6 van het EVRM betrekking heeft op burgerlijke rechten en strafrechtelijke zaken (RvS, nrs. 100.526 en 100.528 van 5 november 2001).

Ook is de Raad van mening dat louter stellen dat de kwaliteit van de vertalingen niet kan gegarandeerd zijn geenszins volstaat om te concluderen dat deze vertalingen niet correct zijn gebeurd. Indien verzoekster wilt hard maken dat de vertalingen niet correct zijn, dient zij dit met concrete argumenten aan te tonen. Verder is de raad van mening dat uit het gehoorverslag en het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster niet voldoende mogelijkheid heeft gekregen haar relaas aan de asielinstanties van België te vertellen of dat het in de betreffende omstandigheden, namelijk dat het warm was, onmogelijk was om haar relaas te doen.

2.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS